

kommunerne. Det betyder blot, at amtet så må blive høringsinstans, og så er vi lige vidt, måske endda værre stillet, for skulle man fortsat tage amtets opgave alvorligt, og det går jeg ud fra man skal, ja, så må det vel indebære, at man også i nogle tilfælde faktisk giver amtet en standsningsret i nogle sager, og så bliver det ikke lettere.

I SF kan vi også godt lide selvforvaltning, det vil sige, at vi godt kan lide at lægge beslutninger tæt på borgerne. Men vi ved også, at der er opgaver, der bør lægges på et højere niveau, fordi der er nogle opgaver, der skal have en sammenhæng i opgaveløsningen, og fordi vi ved, at der er økonomiske interesser, og at de nogle gange har lettere ved at vinde over samfundsmæssige interesser, hvis de placeres på et lavere niveau. Det er i sidste ende det, det drejer sig om.

Vi vil gerne sikre det åbne land mod en byudvikling, og vi vil gerne sikre, at vi ikke får en spredning af byfunktioner i det åbne land. Jeg synes, vi har de erfaringer med kommunerne, at hvis vi overlader det til kommunerne, så vil vi i langt højere grad få en byspredning i det åbne land. Hvis vi ser på de sager, der kommer i Naturklagenævnet, jamen så er den generelle tendens, at kommunerne er positive over for at åbne for byfunktioner, og amterne er negative.

Tager man så konsekvensen af forslaget, så vil jeg egentlig godt høre, hvad forslagsstillerne egentlig mener om amtets funktioner, for hvis vi skulle lave en virkelig administration, ja, så skulle vi faktisk tage nogle af amtets naturbeskyttelsesfunktioner, nogle af amtets vandledningsfunktioner væk fra amtet. Så kunne vi få en effektiv administration i kommunerne, men så er vi virkelig ude på en glidebane med nogle væsentlige samfundsmæssige interesser.

Vi kan derfor ikke støtte forslaget, og vi vil stemme imod, fordi vi synes, at det er den bedste måde at sikre en effektiv administration på og sikre, at vi fortsat i Danmark også kan have nogle bymæssige aktiviteter, som er sikret byområderne, og have en beskyttelse af det åbne land til landbrugsformål, rekreative formål eller landindvinding. Det er en stor kvalitet, at vi kan beskytte det åbne land, og den skal vi ikke give fra os.

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Lad os gennem dette forslag give kommunerne et løft. Det er vi helt klart med på i Dansk Folkeparti. Landzonekompetencens overflyt-

ning fra amterne til kommunerne vil helt klart være en fordel og give en meget hurtigere sagsbehandling.

Amterne og regionplanen vil jo stadig væk være der med en henvisning til forskellige funktioner, men i mange sager bliver man fri for den dobbelte administration, der finder sted i dag.

Kommunalbestyrelsesmedlemmer over hele landet vil få en ny funktion, være endnu mere involveret i deres egne kommuners udvikling.

I dag, hvor det er amterne, der træffer den endelige afgørelse, er der megen dobbeltadministration. En zonesag skal både behandles i kommunen og i amtet. Det vil sige, at kommunens tekniske forvaltning først skal ud for at besigtige området og derefter forelægge sagen for kommunens tekniske udvalg. Herefter skal sagen sendes videre til amtsrådet, som så laver nøjagtig det samme arbejde. Det er dyr dobbeltadministration, og også derfor bør landzonekompetencen ligge hos kommunerne.

Dansk Folkeparti prioriterer beslutningsforslag nr. B 55 meget højt og håber på de forskellige partiers tilslutning til forslaget vedtagelse.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er ganske rigtigt, at dette forslag ikke er nyt, og der bliver vel heller ikke ved denne her lejlighed sagt så meget nyt, men det skal nu ikke hindre, at der er nogle ting, som jeg mener er vigtige at gentage.

Vi er enige i, at der er masser af dobbeltadministration. Jeg har gentagne gange sagt, at den måde, vi styrer vores planlovgivning og en række andre ting på, har et alvorligt demokratisk underskud. Et alvorligt demokratisk underskud har den, fordi lovene ofte er det, man kunne kalde selvkørende, selvkørende i den allerbedste forstand, forstået på den måde, at selv om man sidder ude i kommunen, har teknisk forvaltning inde, har lokalpolitikere med og kigger på selv småsager, så skal de den der nye tur, som også er nævnt, i amtet. Men problemet er jo, at hvis en sag er behandlet klodset, hvis en sag er behandlet med stor mangel på fleksibilitet, og man henvender sig til amtet, måske endda til en direktør i amtet for det her område, så kan man opleve et dybt, dybt suk: Hvorfor spørger du om det? Og så kan man forklare en gang til, at man synes godt, at de, når man kigger på lovgivningen, kunne have været en smule mere fleksible og have fået de her ting til at fungere. Så er svaret – jeg har prøvet det et par